У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 178. ЧЕТВЕР, 1-го ЖОВТНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 1, 1970 No. 178. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 30 вересня 1970

В АМЕРИЦІ

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗБІЛЬШЕННЯ ТЕРОРУ в Уругваї. Там почалася весна, підпільники, звані „тупамаро" запропонували Урядові перемир'я, але президент Хордже Пачеко Ареко відкинув їх пропозицію. Підпільники мають великі втрати впродовж двох останніх місяців. Вони відповіли на відмову президента так: „Коли немає батьківщини для всіх, то її не буде для нікого". Ця відмова значить, що почнуться підпали, підкладання бомб, вбивства та викрадання людей і всі інші форми заворушень, якими підпільники - комуністи стараються знищити демократичну форму влади в Уругваї.

ГОЛОВА СПІЛКИ СТАЛЕВАРІВ І. В. Ейбел критикує Уряд Ніксона, але і не хвалить демократів. Ейбел промовляв на Конвенції Об'єднаних Сталеварів в Атлантик Ситі, Н. Дж., де перед 3,500 делеґатами гостро критикував Уряд за те, що не старається підтримати економіку ЗСА, чим погіршує життя робітників та збільшує число безробітних. Ейбел заявив, що ним очолювана спілка зовсім не думає підтримувати Ніксона, як дехто гадає. Та Ейбел критикував і демократів, які під час виборчої кампанії обіцяють все робітництву, але коли прийдуть до влади, то забувають про свої обіцянки. Спілка Сталеварів має 1,200,000 членів.

СЕКРЕТАР ТОРГІВЛІ МОРІС Г. СТЕЙН повідомляє, що треба вивчати запаси мінеральних ресурсів цієї країни, бо щораз більше газоліни треба купувати за кордоном, а в ЗСА передбачають, що цієї зими може забракнути електричного струму, бо не буде подостаком пального. Стенс промовляв на Американському Конґресі представників копалень в Денвері, Колорадо, де повідомив, що президент Ніксон наказав зорганізувати окрему комісію, яка має вивчати запаси мінералів. Комісія працює під керівництвом Департаментів Торгівлі і Внутрішніх Справ. Вона хоче встановити запас мінералів до 2000-го року. Попередні студії запасів мінералів були в 1950 році.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ НЕ МОЖЕ погодитися з Департаментом Транспорту в справі вартових на пасажирських літаках, щоб забезпечити їх проти повітряних піратів. Секретар транспорту Джан А. Волпі повідомив минулого тижня, що треба вишколити 800 вартових для цієї цілі. Вишкіл мав початися 28 вересня у форті Дікс в Ню Джерзі, але це не сталося, бо не знати, хто мав фінансувати цей вишкіл, і скільки цей цілий „бизнес" мав би коштувати. Департамент Оборони не хоче платити за вишкіл і оплачувати вартових, а Департамент Транспорту не має на це фондів.

ВИХОВНИК ТВЕРДИТЬ, ЩО ПОВНА інтеґрація шкіл не є ані законом вимагана, ані навіть не можлива. Так твердив професор Єйльського Університету Александр Бікел, зізнаючи в Сенатській Комісії Рівних Освітніх Можливостей. Професор казав, що хто хоче поліпшити освіту негритянських вбогих дітей, то це треба робити іншим способом, а не за допомогою повної інтеґрації шкіл з чорними й білими учнями. Голова Комісії сенатор демократ Волтер Мондейл закидав професорові Бікелові, що він підтримує своїм становищем ворогів расового об'єднання шкіл. Професор Бікел заперечив це і казав, що треба обережно об'єднувати школи, щоб не обнижувати навчального рівня.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКІ ПРОВОДИРІ НЕ ВСИЛІ ЗРОЗУМІТИ, що Америка не може так авторитарно диктувати свою волю Південному В'єтнамові та Ізраїлеві, як це робить Москва супроти Чехо - Словаччини або Мадярщини — твердить „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт". Той журнал покликається на якогось авторитетного дипломата, який дивується, що навіть після 50-ти років совєтських зв'язків із Заходом совєтська дипломатія все ще не розуміє як-то Ізраїль може противитися диктатові Вашингтону.

БРИТІЙСЬКА ПАРТІЯ ПРАЦІ ПОСЛАБЛЕНА внутрішніми суперечками, які — як завжди в подібних випадках — виринули після її прогри в парляментарних виборах минулого червня. В Блекпулі відбувається її щорічний конґрес, на якому 1.116 делеґатів репрезентують 6,132.000 членів. Речники лівого крила партії закидають кол. прем'єрові Гаролдові Вільсонові, що він завинив у прогрі своєю „м'якою" внутрішньою політикою, і домагаються, щоб партія прийняла в свою програму удержавлення різних приватних підприємств, почавши від асекураційних компаній з автомобільним промислом включно.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СЕНАТ РОЗПОЧАВ дебати над законопроєктом про обмежене допущення розводів в Італії. Нижча палата італійського парляменту вже прийняла той законопроєкт, всупереч завзятій опозиції Ватикану та Християнсько - демократичної партії, традиційно пов'язаної з ватиканськими колами. Хоча Католицька Церква вкорінена в Італії — італійські католики поділені в цій справі.

ДО ЙОРДАНІЇ ПОЧАЛИ ПРИБУВАТИ від минулого понеділка масові достави американської харчової і медичної допомоги. В минулий понеділок величезні американські транспортові літаки „С-130" приземлювались на летовищі в Аммані один за одним що 15 хвилин і після вивантаження харчів, шатер, шпитальних ліжок, накривал, медикаментів і т. п. — негайно відлітали. Товари походили з американських військових складів у Британії, Західній Німеччині та Туреччині.

ЛІДЕРИ З ЦІЛОГО СВІТУ ВИСЛОВИЛИ свій жаль з приводу смерти єгипетського президента Гамаля Абделя Нассера. Папа Павло VI, генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант, британський прем'єр Едвард Гіт, французький президент Жорж Помпіду, західньо - німецький канцлер Віллі Брандт і багато інших керівних державних мужів прославляли Нассера, як найбільшого лідера арабського світу.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПІДПИШЕ з Совєтським Союзом широкий торговельний договір важністю на 5 років. Основні точки того договору виготовили вже західньонімецький міністер господарства Карль Шіллер і совєтський міністер закордонної торгівлі Ніколай Патолічев.

Сенат відклав справу безпосереднього вибору президента

Вашингтон. — Змаліла можливість того, що Сенат ще цього року схвалить проєкт змінити Конституцію та скасувати Колеґію Електорів, щоб самі виборці могли вибирати в загальних виборах президента ЗСА. В Сенаті знову не було потрібної більшости двох третіх голосів на те, щоб припинити дискусію-обструкцію в цій справі. Тому провідник демократичної більшости сенатор Майк Менсфілд із Монтани тимчасово відклав цю справу, щоб Сенат міг працювати над законопроєктом про військові будови. Не знати, чи цього року Сенат зможе ще вернутися до справи зміни системи вибору презедента. Сенатор демократ з Індіян Бирч Бай старається деякими змінами в проєкті здобути більше число сенаторів, які підтримували б плян зміни Конституції в тому пункті, що вирішує справу вибору президента. Сенатор Бай, спонзор цього законопроєкту, старається компромісовими пропозиціями знайти потрібну більшість. Він веде переговори з сенаторами під час того, як Сенат працює над іншими проєктами. Малі стейти є проти зміни системи вибору президента, бо при теперішній системі вони мають більшу можливість впливати на те, хто має бути головою цієї країни. Зміна системи вибору президента обов'язувала б аж в 1972 році, коли б її до того часу ратифікували три четверті всіх стейтів.

Економіка переступила критичний пункт в напрямі до збільшення — твердить економіст

Вашингтон. — Асистент секретаря скарбу Моррей Л. Вейденбравм, промовляючи на зборах Товариства Морґеджових Банкірів, твердив, що економіка певно переступила критичний пункт і йде в напрямі до збільшення. Він додав, що розсудливі особи можуть різнитися щодо темпу і сили цього збільшення. Вейденбавм свідомий того, що треба буде зберегти потрібні обмеження в бюджеті, щоб запевнити збільшення економіки без одночасної інфляції. Одночасно Департамент Торгівлі опублікував місячний стан економічних показників у вересні, які виказують зменшення в серпні. Асистент секретаря торгівлі в економічних справах Гаролд С. Пессер підкреслює, що індекс показників зменшився тільки на 0.3 відсотка в порівнянні з 1967-им роком, і все це був на 1.4 відсотка вищий, як в травні ц. р. В серпні тільки два показники були збільшилися: збільшилося число дозволів на будову нових домів, і збільшилися ціни на акції. Найгірше те, що погіршився показник про число безробітних, бо збільшився на 8.7 відсотка список тих, які зголосилися про виплату допомоги внаслідок втрати праці.

Палата схвалила 10 більйонів на розбудову автобусів і підземок

Вашингтон. — Палата Репрезентантів більшістю 327-ох до 16-ох голосів схвалила вперше в історії масового міського транспорту більшу суму, бо аж 10 більйонів долярів на розбудову системи міських автобусів і підземних залізниць по більших міських центрах. Цю суму можна буде видати впродовж найближчих 12-ох років. Палата відкинула пропозицію демократів, щоб 5 більйонів із схваленої суми видати негайно заінтересованим містам. Схвалено, щоб в перших п'ятьох роках видати містам 3.1 більйона долярів, як це проєктував президент Ніксон, і як схвалив великою більшістю Сенат на весні цього року. Преса підкреслює, що це вперше Федеральний Уряд на більшу скалю допомагає містам розбудовувати масовий транспорт. Схвалені фонди будуть видавані більшим стейтам, що мають великі міста і потребують масового транспорту. Передбачають, що місто Ню Йорк дістане коло 15 відсотків із схваленої суми. Секретар транспортових справ буде підписувати умови з Міськими Управами в справі розбудови та висоти суми, якою міста мають причинитися до покращання транспорту.

На Союзівці відбувся З'їзд Бойківщини

Союзівка (І.Д.). — В днях 26 і 27-го вересня ц.р. відбувся на цій оселі УНСоюзу перший з'їзд колишніх мешканців Бойківщини з участю 215 зареєстрованих осіб, що прибули з таких віддалених осередків, як: Дітройт, Чикаґо, Клівленд, Боффало, Монтреаль, Торонто і т. п. З'їзд відкрив голова З'їздового Комітету проф. Ол. Татомир. По відспіванні національного гимну та вшануванні пам'яті борців за волю України з Бойківщини, двоє дівчаток поклали вінок на символічну могилу поляглих. Голова Центрального Комітету Бойківщини та Почесний Голова З'їздового Комітету о. С. Дашо привітав учасників і провів молитву. Ділову Президію очолив проф. Ол. Татомир. Вибрано комісії: номінаційну, резолюційну й статутову. Мгр. М. Утриско звітував про діяльність всієї Управи, а проф. Ол. Бережницький, — піонер реґіонального руху Бойківщини, про видавничі справи. Після оживленої дискусії ред. І. Дурбак виголосив доповідь про реґіональні комітети. Вислано привіт Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові Сліпому. По ухваленні абсолюторії уступаючій Управі, на внесок голови Номінаційної Комісії інж. Ю. Головчака, одноголосно вибрано нову Управу в такому складі: о. проф. С. Дашо — голова, д-р Є. Гурко і П. Яцик з Канади та д-р П. Федорів і проф. Ол. Татомир із ЗСА — заступники, мґр. М. Утриско — ген. секретар, Софія Коморовська та Іванна Петик — заступниці, М. Баранецький і М. Пащак (Канада) — скарбники; референти: організаційний — проф. О. Татомир, пресовий — д-р Є. Гурко й І. Кульчицький, мистецький — д-р Б. Стебельський (Канада), імпрезовий — Іванна Климовська, господарський — інж. Ю. Головчак та культ.-освітній — Марта Турчин. Члени: Христина Ганас, д-р Б. Гарбовський й інж. Яр. Ільницький. Контрольна Комісія: дир. С. Спринський, інж. Я. Татомир й інж. Яр. Ільницький. Запропоновані головою Резолюційної Комісії інж. М. Борецьким резолюції прийнято одноголосно. На цьому закінчено ділову частину нарад.

О год. 7-ій веч. мґр. М. Утриско відкрив бенкет і запросив на товстмайстра дир. Ст. Спринського. Молитву провів о. проф. С. Дашо. Програмову доповідь виголосив проф. Ол. Татомир, ви-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Ніксон закликає наступників Нассера вести мирову політику

Неаполь. — Президент Р. Ніксон заявив у Неаполі у вівторок 29 вересня, що Америка зберігатиме добрі взаємини з кожним наступником померлого в минулий понеділок єгипетського президента Гамаля Абделя Нассера та закликав того наступника, чи наступників, займати мирову поставу. Президент з'ясував, що сам не може поїхати на похорон Нассера, бо ЗСА і Єгипет не мають нормальних дипломатичних взаємин, але вишле делеґацію з видатних громадян Америки. Ту делеґацію становитимуть: секретаря здоров'я, освіти і суспільної опіки Еллиот Річардсон, довголітній дипломат і приятель Ніксона Роберт Д. Морфі, фінансіст Джан Мек Клой, відомий в Єгипті дипломат Доналд С. Берґус і голова відділу для справ Єгипту в Державному Департаменті Майкел Стернер. Президент Ніксон вирішив продовжувати заплановану подорож по Европі, тим паче, що виявилося, що юґославський президент Тіто не поїде на похорон Нассера, а вишле туди делеґацію міністрів під проводом свого заступника Едварда Карделя. Президент Ніксон перевів на чердаку літаконосця „Саратоґа" 24 години та придивлявся бравурним летам 24-ох літаків, які вилітали з чердака й осідали на ньому. Президент перевів двогодинну нараду з високими старшинами Шостої фльоти на прапорному кораблі Шостої

Гамаль Абдель Нассер

фльоти, важкому кружляку „Спрінґфілд", відкіля перелетів гелікоптером до Неаполю, на конференцію із старшинами південно-европейської квартири Антлатійського Союзу (НАТО). Безпосередньо після отримання вістки про смерть Нассера на „Саратозі" відбулася конференція під проводом през. Ніксона, в якій взяли участь державний секретар Віллям Роджерс, дорадник Президента Генрі Кіссінґер, шеф штабу Білого Дому Г. Р. Гальдеман і секретар оборони Мелвін Лерд. Вони обмірковували однаково ситуацію, яка склалася після смерти Нассера і її можливі наслідки, як теж склад американської делеґації на похорон Нассера та питання, чи Ніксон взагалі має продовжувати свою подорож.

Москва обіцює дальшу всебічну допомогу Єгиптові

Москва. — Совєтський уряд проголосив широку заяву у зв'язку із смертю єгипетського президента Гамаля Абделя Нассера, в якій заповів дальшу „політичну, економічну і мілітарну" допомогу Єгиптові в його „визвольній боротьбі проти імперіялістів", але водночас висловив надію, що в Єгипті „буде продовжуватись лінія, націлена на осягнення політичного порозуміння в конфлікті на Близькому Сході, якої тримався покійний президент Нассер", при чому Совєти заповіли, що будуть таку „лінію" „всебічно піттримувати". До Каїро прибула вже совєтська делеґація під проводом прем'єра Алексея Косиґіна, при чому — задля підкреслення совєтських інтересів в Єгипті, де перебувають найменше 10.000 совєтського війська і зброя вартости кругло 3 більйони долярів, членами тієї делеґації є шеф совєтського головного штабу маршал Матвей Захаров, ген. Пйотр Лащенко, заступник шефа наземного війська, і генерал Васілев Окуньов, шеф летунства московської військової округи. Є з ними також совєтський спец близько-східніх справ, Владимір Віноґрадов. До Каїро з'їздяться достойники з різних кінців світу на похорон Нассера, що має відбутися в четвер 1 жовтня ц. р. Похоронять його в мошеї на передмісті Каїро, де жив Нассер. Похорон йтиме головними вулицями Каїро. Британію репрезентуватиме секретар закордонних справ Алек Даґлес Гюм, Францію — прем'єр Жак Шабан-Дельма, з арабських країн прибудуть голови держав і прем'єри, між ними йорданський король Гуссейн. Не відомо, чи Комуністичний Китай пришле делеґацію, хоча прем'єр Чу Ен-лай склав прославляючу Нассера заяву. В Єгипті проголошено стан гострого поготівля всіх збройних сил, на всякий випадок, якщо Ізраїль хотів би використати ситуацію задля несподіваного наскоку. Але речник Ізраїлю заявив, що Ізраїль взагалі готов безтерміново продовжити дальше перемир'я, якщо Єгипет зберігатиме його.

Звільнено останніх шістьох західніх „закладників" в Йорданії

Амман. — Останні шість „закладників", які були в руках палестинських терористів від 6 вересня ц. р., коли ті терористи схопили три пасажирські літаки над Европою, і від 9-го вересня, коли схоплено ще четвертий літак из Близьким Сходом, вийшли у вівторок 29 вересня на волю в столиці Йорданії Аммані. Всі вони — американські громадяни, в тому числі два рабіни. Один із схоплених літаків терористи знищили динамітом на летовищі під єгипетською столицею Каїро, всі три інші літаки так само знищили на пустині в Йорданії. Речники Британії, Західньої Німеччини й Швайцарії заявили, що як тільки тих останніх 6 „закладників" опиняться в Ливані або на Кіпрі, негайно будуть звільнені сім арабських терористів, які перебувають у в'язницях в їхніх країнах, між ними 22 річна Леіла Халед, яку арештовано після невдачної спроби схоплення ізраїльського літака над Европою. Ізраїль погодився звільнити двох альжирських дипломатів і 10-ох лібійських вояків. Посередництвом в цій справі займався Міжнародний Червоний Хрест, що має свою централю у Швайцарії. Покищо ще не відомі подробиці, хто і як переконав палестинських терористів, щоб вони були скромнішими у своїх шантажевих вимогах та звільнили всіх схоплених пасажирів і членів залог в заміну за тих арабів, що їх погодились звільнити три західні держави. Ізраїль проголосив, що він звільнить тих 12 осіб не, як заплату за арабський терористичний акт, а щоб зробити жест милосердя.

Українки взяли участь у XXII Світовому Конґресі Міжнародного Жіночого Союзу

Франкфурт, Зах. Німеччина (О.С.П.)—У Світовому Конґрес Міжнародного Жіночого Союзу, який відбувся у вересні ц. р. у Кеніґштайні, взяло участь понад 250 делеґаток із сорок і однієї країни світу, в тому також і дві українки. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, що вдержує контакт з Міжнародним Жіночим Союзом від 1955 р., вислала дві репрезентантки: Ольгу Штайнер, голову ОУЖ Німеччини з Мюнхену, та Олену С. Процюк, референтку зв'язків СФУЖО з Ню Йорку. Вони заступали СФУЖО, як братню організацію на цьому Конґресі. Господарями Конґресу були дві найбільші німецькі організації: Deutscher Frauenring та Deutscher Staatbürgerinnen Verband.

Темою нарад Конґресу було „Освіта та виховання в добі технології". А. Ґільберґард Гамм Брюхер, секретар Міністерства Освіти і Науки, у своїй доповіді на відкритті Конґресу підкреслила, що у добі технологічного розвитку потрібно зберігати принципи гуманного первня, треба учити людей мирно співжити, взаємно порозуміватися, розуміти себе та співпрацювати. Лякшмі Менон, яка займала пост міністра Закордонних Справ Індії у роках 1962-66, говорила про вплив освіти на соціяльний проґрес. Мар'янна Гацке співробітниця Бюра Допомоги німецького уряду для слабо розвинутих країн та дорадниця факультету ґерманістики Університету Індіяна (ЗСА) підкреслювала, що освіта це безперервний і постійний процес. Вкінці Ева Кольстад (Норвеґія), містоголова Комісії Жіночого Стану при Об'єднаних Націях, говорила про освіту як один із найважливіших засобів для міжнародного порозуміння. Доповіді, що були виголошені на пленумі Конґресу, дали початок живим дискусіям і на пленумі, і в окремих комісіях. Одна з дуже цікавих дискусій, які розгорнулися на пленумі, була дискусія про виховання молоді у демократичному дусі та пошані: зібрані делеґатки протестували проти практикованого ще в деяких великодержавах шовіністичного виховання молоді та впровадження шовіністичного елементу до шкільних підручників. Одночасно вони дуже різко і рішуче висловлювалися проти фальшування історії та викривлювання історичних фактів у таких підручниках.

Інша цікава дискусія велася на тему освіти і науки а також праці жінок: Тут делеґатки признавали потребу координувати освіту з економічними вимогами держави; вони підкреслювали потребу високоякісної освіти. Проте, вони звертали увагу і на те що жінка все ще буває дискримінованою, її обмежують доступ на студії у деяких спеціяльностях або просто знеохочують до університетських студій та згори призначують місце у рядах мало кваліфікованих, а то й некваліфікованих робітників. Австралійка звернула увагу присутніх на

Закінчення на стор. 4-ій

Товариство Інженерів і Карпатський Лещетарський Клюб влаштовують традиційну Осінню Зустріч на Союзівці

Союзівка, Кергонксон, Н.Й. — Нюйоркський Відділ Товариства Українських Інженерів Америки та Карпатський Лещетарський Клюб влаштовують цього року, як і минулими роками, традиційну Осінню Зустріч на цій оселі УНСоюзу в Кетскильських горах. Відбудеться зустріч в суботу 3 і в неділю 4 жовтня ц.р. при співучасті Відділів ТУІА в Бостоні, Боффало, Вашинґтоні, Сиракюзах і Філядельфії. У програмі зустрічі, в суботу 3 жовтня ц.р. передбачені від 10-ої год. ранку — тенісові змагання КЛК за чашу д-ра Я. Рожанковського, від 3-ьої по полудні — сходини членів ТУІА з доповіддю інж. В. Вишневського про „Архітектурні пам'ятки стародавнього Києва" й увечері спільна вечеря й опісля забава з танцями. В неділю 4 жовтня після Богослуження в каплиці св. Володимира на Союзівці відбудеться закінчення тенісових змагань КЛК і вручення переможцеві чаші д-ра Я. Рожанковського і по полудні пікнік для членів ТУІА, КЛК і їхніх гостей.

Український Технічно-Господарський Інститут видав два нові томи „Наукових Записок"

Мюнхен. — Діючий тут ще з 1945 року Український Технічно-Господарський Інститут розгортає дуже жваву публікаційну діяльність. Велику черґу видань Інституту, в тому числі його „Наукових Записок", продовжують два нові великі томи наукових праць — XVIII та XIX-ий — виданих у цій серії з датою 1968-1969 років. В першому із них, XVIII-ому „Наукових Записок", що нараховує 284 сторінки великої вісімки, вміщені праці: О. Архімовича „Зміни в географічному розташуванні технічних культур в Україні", З. І. Мельника „Фінансові стосунки між Україною й Москвою в 1959-1961 роках" (англійською мовою), Л. М. Коваля „Михайло Іванович Туган-Барановський" (англійською мовою), П. Дубрівного „Аґрікультурне й економічне відродження західньоукраїнських земель між двома світовими війнами", Л. Биковського „Перша документація української економічної літератури", М. Коржана „Ідейно-програмові засади українського профспілкового руху на чужині", Г. Гагарина „Геліянтус — 'соняшна квітка", І. М. Чинченка „Вплив засухи грунту на накопичення вуглеводів та азоту у вівса", В. Плюща „Лікарі — політичні та громадські діячі українського національного руху", К. Архімович „Селекція томатів в Україні", І. Витановича „Напрямні сучасних соціологічних студій в СССР і в Україні", В. Проходи „Національно-культурна революція у війську", О. Сулими-Бойко „20-річчя СФУЖО" та рецензії. На зміст другого із виданих тепер томів „Наукових Записок" — XIX-ого в 182 сторінках — склалися праці І. Рибчина „Динаміка українського козацтва", І. Назарка „Роля козаків у протитурецькій кампанії під Віднем 1683 року в насвітленні ватиканських документів", А. Горбач „Тиміш Хмельницький у румунській історіографії та літературі" і О.Горбача „Говірки Теребовельщини". Надруковану в цьому томі працю померлого недавно проф. Івана Рибчина „Динаміка українського козацтва" видано водночас окремим книжковим виданням, на 112 сторінках друку. Редаґує „Наукові Записки" УТГІ Колеґія під проводом головного редактора проф. Ростислава Єндика.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65c

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Смерть Нассера

Твердження новітньої історіософії, що події розвиваються не автоматично, внаслідок свого логічного зв'язку, а внаслідок дій і рішень людей, знаходить своє наявне потвердження, коли відходить видатна постать, що стояла при кермі держави. Тоді зразу створюється пустка, і невідомо, хто і що виповнить її. Померлий в минулий понеділок у силі віку й активности єгипетський президент Гамаль Абдель Нассер був типом лідера, що його несподіваний відхід бентежить і тривожить запитом: чи його наступник не буде гіршим для міжнародної співпраці?

Професійний старшина - змовник, який став прем'єром, а 18 років тому президентом своєї країни, мав мрії і пляни, які розбивалися у зустрічах з твердою дійсністю. Його панарабізм почав ніби кристалізуватись, коли Єгипет, Сирія і Ємен стали Об'єднаною Арабською Республікою. Але швидко потім та конфедерація розлетілась, і залишилась тільки назва, за якою скривався лише Єгипет. Асванська гребля над Нілом, знаціоналізований Суецький канал і земельна реформа мали піднести економіку Єгипту. Але величезні видатки на військові цілі, виміна єгипетської бавовни за зброю з СССР, врешті катастрофічна програ у війні з Ізраїлем в 1967 році унеможливлювали економічну розбудову.

Нассер хитався поміж арабськими політичними екстремізмом, який диктував йому його пристрасні протиізраїльські промови, і політичним реалізмом, який перестерігав проти супремації Совєтського Союзу. Тисячі совєтських військовиків в Єгипті тяжіли на його суверенності так само, як тяжіла на ній вічна незгода всередині арабського світу. Можна припускати, що знищення палестинськими терористами на летовищі під Каїро великого американського літака з повним знехтуванням єгипетської влади та 10-денна громадянська війна в Йорданії так хвилювали Нассера, що причинились до його смертельної серцевої атаки.

Гамаль Абдель Нассер не приніс великого щастя своєму народові. Але завдяки своїй індивідуальності втішався великим авторитетом серед своїх і чужих. За спадщину по ньому йтиме змаг між різними його колишніми прибічниками.

Книга на потребу

У половині вересня цього року у видавництві Українського Народного Союзу „Свобода" появився друком довгоочікуваний „Лікарський довідник" д-ра Михайла Данилюка, довголітнього редактора колюмни „На медичні теми" в „Свободі". Книга має 17 розділів і своїм змістом охоплює практично всі ділянки, що їх людина повинна знати про свою фізичну структуру, її потреби та її недомагання, і, головно, вияснює походження й можливі наслідки цих недомагань, завжди з тією самою рекомендацією: зверніться по пораду до свого лікаря, бо тільки він, перевіривши пацієнта, може поставити діягнозу та приписати відповідні ліки.

Це й є головним завданням книги: допомогти читачеві „пізнати себе" у фізичному відношенні, пізнати симптоми недуг, що кожному можуть трапитись, і вжити необхідних заходів, щоб їх усунути. Сьогодні, мабуть, мільйони людей ходили б по світі, жили б і творили б, якби своєчасно пізнали характер своїх фізичних недомагань та своєчасно піддались лікарській опіці.

Поява нової книжки не є аж такою подією, щоб її спеціяльно відзначати. Але поява „Лікарського довідника" д-ра М. Данилюка таки заслуговує на окрему увагу і окреме вирізнення, бо це справді книжка на потребу. Ми публікуємо історію, спомини, політичні і літературні трактати, і все це добре, все потрібне. Але досі серед наших публікацій були направду великою рідкістю такі практичні довідники й порадники для кожного, як „Лікарський довідник" д-ра М. Данилюка.

Д-р М. Данилюк цією книгою, як і своєю щотижневою колюмною „На медичні теми" у „Свободі", своїми масово поширюваними брошурами „Медікер" та „Наркоманія" продовжує світлі традиції українських лікарів у піклуванні не тільки своїми власними пацієнтами, але й тим, що називаємо суспільним здоров'ям. Український Народний Союз, публікуючи ці брошури і книжки, додає завжди нову сторінку до великої історії своєї служби народові і громаді. А потребу „Лікарського довідника" д-ра М. Данилюка чи не найвимовніше потверджує факт, що вже дві тисячі наших громадян цю книгу передплатили ще поки вона появилась.

„ПІДЛІТОК В ОКЕАНІ"

Уже з самого заголовку влаштованого під цією назвою на сторінках київської „Молоді України" панелю педагогів, лікарів, психологів, партійних робітників видно, який широкий засяг і якого великого значення надається цьому панелеві.

Проблема виховання молоді, проблема „батьків і дітей" непокоїть уми совєтської урядової верхівки не менше, як подібні проблеми турбують державних і політичних провідників на Заході.

Очевидно, в статтях на цю тему совєтські автори далеко стриманіші, дивляться на всі ці надзвичайно важливі питання крізь приписані їм партійними офтальмологами окуляри, і годі їм аналізувати їх так об'єктивно, так глибоко, часом так безскрупульно, навіть іноді зі шкодою для справи, як це роблять, наприклад, американські автори.

Нікіта Хрущов — той взагалі з властивою йому рубашністю і самопевністю недоука заперечував існування в СССР проблеми „батьки — діти".

Останнім часом в американській пресі чуємо алярмуючі голоси, що ввесь розгардіяш в умах молодих людей, їх розперізаність і моральний розклад спричинили на протязі останніх 30 років університетські професори - психологи і соціологи, які сучасному старшому поколінню, нинішнім батькам, защеплювали в добрій вірі переконання, що дітям не вільно нічого забороняти, бо інакше вони на все своє життя втратять ініціятивність і загальмують у собі розвиток усіх вроджених талантів. Звідси постала формула — „все дозволене", і звідси спонтанно постав рух гіппі, поширилась наркоманія, заколоти в кемпусах.

Чуємо ще голоси, що деморалізація молоді, її анархізування, її „лівацтво", гра на расизмі — наслідок широко заплянованої комуністичної змови, що поставила собі ціллю розкласти в такий спосіб американську молодь, спаралізувати в ній інстинкт самозбереження і годі обезвладнену Америку опанувати. Які дальші кроки плянує в цих справах Москва — невідомо, але характеристичною під цим оглядом є нотатка в київській газеті „Культура і Життя" (з 6 вересня), де дотепер ніби невтрально - стримані запалали совєтські журналісти симпатіями до „чорних пантер", переповідаючи кіноінтерв'ю з керівником цієї екстремістської організації. Без дозволу Москви, звичайно, така нотатка в провінціяльній газеті не появилась би.

Стурбовані непевною майбутністю молоді, американські педагоги, соціологи і психіятри, які не поділяють думок своїх колег - лібералів, визначають бар'єри, поза якими молоді люди легко опиняються в середовищі гіппі і наркоманів. Це, пишуть вони, тенденція приятелювати лише з членами інших рас і віровизнань; збайдужіння до релігії і особливий інтерес до різного роду містичних культів; тенденція висловлювати свої думки в невиразній, туманній формі; вимогливість супроти батьків щодо грошей, при небажанні працювати; заперечування своїх власних помилок; знеохочення до шкільної науки; використовування товаришів у своїх власних інтересах.

Звичайно, пишуть психологи, деякі із зазначених вище прикмет можна спостерігати у перфектно нормальних молодих людей, але коли більшість цих прикмет в наявності — дитина вже на шляху до гіппі, до наркотиків.

Самозрозуміло, що таку тенденцію в якійсь мірі виявляє молодь з надміру довгим волоссям, в зумисне обшарпаному, неохайному одязі.

Американські педагоги пропонують цілий ряд профілактичних заходів, щоб затримати дітей на нормальному шляху їх розвитку. Про ці заходи багато писалось і пишеться, тут же хочемо вернутися до згаданого на початку панелю, влаштованого пресовим органом комсомолу УССР.

Цікавий і дуже промовистий уже сам по собі один із підзаголовків цього панелю: „Не та молодь пішла..."

Вони, ті молоді люди, „мріють про освоєння космосу, виступають з доповідями і разом з тим можуть учиняти бучі, порушуючи спокій цілого кварталу, „за компанію" стати співучасниками вуличної бійки, виявляють інколи дитячу безпомічність в елементарних життьових питаннях".

Учасники совєтського панелю, на відміну від американських авторів, уживають звичайно евфемічних зворотів, уникають гострих кутів, і тому, очевидно, не згадують про одвертих дисидентів, відважних критиків режиму і бунтарів. Це все, мовляв, в Америці, а у нас — „молоді будівничі комунізму".

Їх цікавить передусім: Що нині являє собою совєтський підліток? Які його запити, інтереси, смаки, рівень інтелектуального розвитку? Яке розуміння прав і обов'язків? Яке ставлення до однолітків і дорослих? Які процеси, що відбуваються в суспільстві і державі, слід мати на увазі вихователям у їх праці з підлітками?

Один з учасників панелю назвав сучасного совєтського підлітка „загадковою особистістю". Його, мовляв, „хвилюють питання, що таке вірність, дружба, зрада, совість, шлюб, сім'я, якими повинні бути стосунки між батьками і дітьми, вчителями і учнями".

На всі ці питання американський підліток може мати від своїх учителів повні й виразні відповіді, але багато з них не хочуть ці відповіді слухати. Вони — проти всього, що говорять люди старші за 30 років.

Молодь в усьому світі однакова. Але напевно далеко більше, як в Америці, хлопців і дівчат в Україні не вірять старшим, а зокрема вихованкам. Тим більше, що вони мають для цього поважні підстави. Адже ті, які хочуть, знають, що говорилось і писалось в СССР 20, 30, 40 років тому про дружбу, зраду, совість — і що говориться та пишеться тепер. І кому вірити: тим оспіваним поетами „ідеалістам", що „робили революцію, чи тим, що здушують кожний революційний вияв, кожну вільну думку? Тим, що молились до Сталіна і в його імені мордували людей, чи тим, що витягли Сталіна за ноги з мавзолею, а тепер намагаються його назад затягнути?

Те саме з шлюбом і сім'єю. Від теорії „бджіл трудових", знеособлених членів комуністичного вулика, від систематичного, наказаного згори, розкладу родини, яку протиставилось „колективові", до псевдопуританської, а фактично міщанської родини, яка милується фікусами на підвіконнях і, замість царських портретів, вивішує на стінах комунальної кватири чергових вождів поруч з дешевенькими репродукціями картин соцреалістичних малярів.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Галина Дуда

ЕПІДЕМІЯ НАРКОМАНІЇ — ТАКОЖ УКРАЇНСЬКА ПРОБЛЕМА

(2)

Це може бути старець, який щоденно сидить на тій самій лавочці в парку; може бути колишній учень середньої школи, який покинув науку („драпаут") і завжди з'являється до школи під час перерви або по закінченні занять. Він уже давно став наркоманом і потребує грошей на щораз більші дози наркотиків.

Вище згадані особи заохочують людей вживати наркотики і тим самим створюють собі джерела прибутку.

Так звані „седативи" і „стимулянти" широко вживається в щоденному американському життю. Ці медикаменти, допомагаючи проти безсоння, проти надмірної ваги і нервових розладів, також витворюють у людини шкідливий навик.

Поштовхом до вживання наркотиків може бути бажання дорівнювати іншим, належати до певної соціяльної касти, можуть бути домашні клопоти, утяжливі шкільні заняття, особисті переживання і т. д.

На жаль, перша невинна спроба з наркотиком часто тягне за собою повторні спроби, і в результаті життя людини стає кошмаром і вона живе тільки від одної дози наркотику до другої.

ЛСД, так званий галюциноген, не є наркотиком, але часте його вживання доводить до різного роду психічних розладів, і людина внаслідок цього може опинитися в закладі для психічнохворих.

Особи, які мають навик до героїни, живуть пересічно п'ять років і кінчають своє життя з надмірної дози цього наркотику або від недуг ним спричинених.

Наше громадянство повинно знати всі факти про наркотики і всі зв'язані з ними небезпеки.

Познаки, які можуть вказувати на те, що людина систематично заживає наркотики, такі:

— Зміна в її поведінці;

— З невияснених причин посідання великої суми грошей, дорогого вбрання, дорогого радіоапарата і т. д.;

— Постійна подразненість, сонливість, незацікавленість в соціяльному житті, химерна змінливість в настрою;

— Порушена координація рухів;

— Численні сліди уколів на тілі;

— Посідання шприцу для ін'єкцій.

Все це може бути першими познаками, що дана людина стала наркоманом.

Якими способами поборюється проблему наркоманії в українськім суспільстві

В теперішніх обставинах наркотики є загрозою для кожної людини, а передусім для дітей. Тому важливим є не тільки усвідомлення того, що це зло існує, але й негайні заходи, щоб його найскорше відвернути.

Багато українських організацій вже заініціювали різні програми в цій справі, подаючи до загального відома, яку небезпеку являють собою наркотики, а також засоби поборювання наркоманії.

Щоб ці засоби були якнайбільше ефективними, треба, щоб усі українські громадські організації негайно включилися до спільної акції. Передусім стосується це Асоціяції Українських Учителів, Української Медичної Асоціяції, Церков, Союзу Українок, редакцій всіх наших газет... На цю тему вже появився ряд статтей і влаштовано кілька семінарів.

Перший такий семінар відбувся 12-го квітня цього року. В сконцентрованій формі подано на ньому до відома учасників найголовніші прикмети і симптоми наркоманії, а також продемонстровано різного роду наркотики і прилади, що їх уживають наркомани.

Федеральні, стейтові і міські бюра для поборювання наркоманії закликають усіх батьків докладно ознайомитися з проблемою наркоманії і стежити за всіма зв'язаними з цією страшною проблемою інформаціями.

Батьки мусять розпізнавати перші симптоми наркоманії, щоб уміти запобігати злу, поки ще не запізно.

Хоч в українській громаді, на щастя, ще відносно мала кількість наркоманів, але вже відомо про декілька „пушерів", які за короткий час можуть причинитися до значного збільшення їх числа. Тому не можна бути байдужим до цієї надзвичайно поважної проблеми.

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1962; Section 4369, Title 39, United States Code).

1. Date of filing: ____________ September 24, 1970
2. Title of Publication: ____________ SVOBODA
3. Frequency of issue: Daily, except Sunday, Saturday and Monday issues combined.
4. Location of known office of publication: 81-83 Grand Street, Jersey City, Hudson County, New Jersey, 07302.
5. Location of the Headquarters or general business offices of the publishers (not printers): 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07302.
6. Names and addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor: Publisher — The Ukrainian National Association, Inc., A Fraternal Benefit Society, 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J.; Editor — Anthony Dragan, 5 Bentley Ave., Jersey City, N.J.; Managing Editor — Anthony Dragan, 5 Bentley Avenue, City, N.J. 07304.
7. Owner (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given): None.
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.
9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder or holder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation.
10. This item must be completed for all publications except those which do not carry advertising other than the publisher's own and which are named in Sections 132.231, 132.232, 132.233 Postal Manual (Sections 4355a, 4355b, and 4356 of Title 39, United States Code:

	Average No. copies each issue during preceding 12 months	Single issue nearest to filing date
A. Total No. copies printed (Net Press Run)	20,000	20,000
B. Paid circulation:		
1. Sales through dealers and carriers, street vendors and counter sales	1,000	1,000
2. Mail Subscriptions	18,400	18,400
C. Total paid circulation	19,400	19,400
D. Free distribution (including samples) by mail, carrier or other means	500	500
E. Total distribution (Sum of C and D)	19,900	19,900
F. Office use, left-over, unaccounted, spoiled after printing	100	100
G. Total (Sum of E & F — should equal net press run shown in A)	20,000	20,000

I certify that the statements made by me above are correct and complete.

ANTHONY DRAGAN, Editor.

НОВА МОСКОВСЬКА АТАКА

У московському часописі „Комсомольская Правда" з 26 серпня 1970 р. надруковано велику статтю В. Большакова, який дискутує з українським журналістом у Канаді — Романом Рахманним. Московський автор називає Рахманного провідником „космополітизму", „буржуазного націоналізму" і „сіонізму".

Ідеолог комсомолу остерігає совєтських читачів проти публіцистів Заходу і різних совєтологів, які намагаються підривати совєтське суспільство пропагандою ідеологічного лібералізму. Саме Р. Рахманний і є нібито одним із речників цієї течії, що має свій корінь у сіонізмі.

За основу своїх міркувань Большаков узяв відкритий „Лист до українських літераторів УРСР" Р. Рахманного з 1968 року, на який відгукнулись поет Павличко, а згодом совєтські автори — в Києві та Москві. Большаков особливо завзято полемізує з твердженням Рахманного, що всякі ідеологічні ярлики та формулювання економічного ладу в майбутній суверенній Україні мають характер „теоретичних прикметників" — вони не є суттєві для українських патріотів.

— А що є суттєве? — запитує Большаков і сам відповідає: Рахманний пропонує єдність усіх українців, як членів єдиної нації, а це — тільки по-новому зформульований буржуазний націоналізм і космополітизм. Сіоністи „перші з буржуазних націоналістів проголосили, що євреї — браття по крові, одне тіло, одна душа, і що кожний єврей відповідає за свого брата..."

Далі Большаков остерігає своїх читачів проти „таких братів по крові, як Рахманний", бо вони, мовляв, під плащиком оборони національної культури несуть справжню суть націоналізму, а за т. зв. „теоретичними прикметниками" приховують свої спроби „послабити соціялістичну ідеологію" в СССР.

Очевидно, не бракує в цій статті згадок про українських діячів, імена яких совєтські пропагандисти пов'язують з націоналізмом. Большаков силкується розбити тезу Р. Рахманного про суттєвість почуття єдности членів одної нації ось таким випадом: Ця „єдність крови не перешкодила Петлюрі і тому ж Бандері і колегам Рахманного тортурувати, розстрілювати й вішати українських комуністів, комсомольців і підпільників..."

Виступ „Комсомольської Правди" з закидом сіонізму на адресу українського журналіста є спробою загравати на антисемітських почуттях комсомольців згідно з теперішньою лінією Кремлю в його зусиллях закріпити свої позиції на Близькому Сході.

О. С.

В. Дідюк

ДАЛЕКИМИ ДОРОГАМИ ЗАХІДНЬОЇ КАНАДИ

(2)

Я залишаюся, щоб ще через два-три дні провести вже конкретну, ділову організаційну працю для організації відділу УНС, якого всі присутні на зборах були прихильниками. І знов теж з допомогою п-ва Мисиків це вдасться. 17 членів-основників сходяться на основуючі загальні збори, обирають першу управу Відділу, яку очолив п. В. Мисик — голова, А. Авраменко — секретар, С. Пономар — касир, та рішають в короткому часі, зокрема осінню, коли заплиновані мої там нові відвідини, збільшити Відділ щонайменше до числа 50. Я вірю, що так буде. Прощаюсь з симпатичними летбриджцями. Ще гостинні відвідини п-ва Романюків, Авраменків і ін., та з переконанням, що скоро побачимось, з подякою залишаю їх. Щира подяка належиться всім за так милу і гарну зустріч і гостину, з якої зокрема були дуже вдоволені Сенатор Юзик та Головний Предсідник, Президент СКВУ п. И. Лисогір.

Ще раз у поворотній дорозі до Калгар

Тим самим автобусом прямую до Калгар, де маю закінчити деякі організаційні справи. Відвідую о. Лозинського, о. Грещука, о. Фика, п. Мисюків, д-ра Гладишевського, інж. Ковальського, всім складаю особисту подяку за гарну і корисну підготову і проведену зустріч. Обговорюю організаційні справи з п. Камінським, активним громадянином, який виявляє заінтересування в праці для УНС.

По гарній і милій гостині у домі п-ва Мисюків, виїжджаю в неділю по полудні літаком до Ріджайни. І знов за годину часу я вже у Ріджайні. На летовищі зустрічає мене всч. о. монсеньйор Пасічняк, забираючи мене до своєї гостинної резиденції, у якій вже опісля з о. Лужним гостять мене через цілий час мого там перебування. У двох відділах УНС прийшлось мені повести певну організаційну працю. У першому Відділі секретарем є суддя Л. Корчинський, колишній двократний провінційний посол, а в другому — активна громадська діячка пані Кудеревко. Разом з ними було відвідано деяких наших громадян, взято участь у засіданні КУК та на пробі танцювального гуртка під проводом п-ни Кудеревко, дочки нашої секретарки, яка вибиралась з своєю групою на Український Національний Фестиваль у Давфині.

Закінчивши свою працю в Ріджайні, не міг я оминути нашого сусіднього відділу УНС в Мус Джов. Година їзди автобусом, і вже ми разом із секретарем п. Зигаром у хаті нашого голови п. Наливайка, який щиро і гарно гостить нас „чим хата багата", а при тім обговорюємо справи Союзу. Відвідуємо ще кілька гарних родин у Мус Джов, вступаємо до п-ва Лисів, довголітних громадських і союзових діячів. Час біжить, треба п р о щ а т и с ь і тут, бо переді мною дорога до Давфину. Прощаюсь з о. монс. Пасічняком та о. Лужним, ще в дорозі зупиняюсь на коротко у Йорктоні, де разом з о. Сиротою і о. Іваночком відвідую і оглядаю монастир оо. Редемтористів, чудову церкву і цілоденну школу, а через три години я вже у славному Давфині.

У Давфині, як вдома

Давфин знаю вже понад 20 років. Був він першим моїм „пристановищем" по приїзді до Канади. Працював я тут як учитель великої Рідної Школи, як диригент хору та взагалі культурно - освітній працівник. Тут народився і мій молодший син Ярослав. Було тут багато тоді знайомих - приятелів. Вправді, за цей час багато чого змінилось. Давфин сам розрісся і покращав — 62% наших людей живуть у Давфині й околиці! Вже п'ятий з черги Український Національний Фестиваль робить з нього направду „Малу Україну". Хто бував на фестивалях, той дійсно бодай цих три дні відчував, що тут „Україна". Дві чудові в українсько - візантійському стилі (католицька і православна) церкви домінують над містом. І декорація міста (синьо - жовті прапори), написи, привіти, радіо і голосники — все це українське. Якщо додати, що всюди кольоритність українських національних строїв, зібраних з різних частин нашої розлогої батьківщини, вишиті сорочки, у яких одіті більшість учасників, включно з мейором міста, хусточки і киптарики на плечах і головах наших старенькиx бабусь - піонерок, які разом із своїми внуками, а то і правнуками відвідують виставку, беруть участь у концерті та різних виступах, говорять тільки по - українському, а в повітрі лунає українська мелодія - пісня, йдуть вистави, концерти, виступи визначних політичних, церковних і суспільно-громадських діячів, містом сунеться імпозантний похід з возами - фловтами, оркестрами, хорами та тисячні маси народу (цього року обраховувано добрих понад 30 тисяч учасників) з різних частин Канади і Америки,— то все це робить Давфин дійсно вповні українським. Таким то є він і можливо тому я чуюся в ньому „як удома".

Розкватирувався я в готелі „Товер", якого власниками є наші визначні громадяни п-во Барони. Старший син їх, управитель готелю, був у цьому році головою Комітету Фестивалю. Всі інші члени Головного Уряду УНС були вже на місці. Хоч утомлений далекою дорогою і не дуже добре почувався, не зміг, однак, відмовити запрошенню СС Служебниць, які запросили Сенатора і Гол. Предсідника з дружинами ,а з ними і почет на відвідини чудового Старечого Дому, яким вони управляють. Це модерний будинок, у якому під проводом СС Служебниць перебуває понад 100 осіб, які вповні забезпечені під кожним оглядом. У домі чудова каплиця, хоч збудована у дуже модерністичному стилі. Сестри обіцяли пристосувати її до нашого українського стилю. Духовну опіку над перебуваючими там веде Всч. о. декан Овчарик. Після оглядин Дому та по гарній гостині в Сестер ми кожний вернулися до своїх обов'язків, виконуючи цю ділянку, яку УНС мав у цілій програмі Фестивалю. Наш Союзовий кіоск був гарно влаштований. Інформативна література, наші видання, числа „Свободи" цікавили багатьох відвідувачів, яким у великій мірі приходилось мені відповідати, пояснювати.

Сенатор П. Юзик, разом із своєю дружиною, були почесними господарями цьогорічного Фестивалю. Фестиваль і його програму не збираюсь тут описувати, бо було вже про це багато написано майже в усій пресі. Згадаю тільки, що відбувся він направду гарно, і шкода, хто його не бачив. Цьогорічною атракцією та гарною і надійною прикрасою Фестивалю була наша пластова і сумівська молодь.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Українці Чикаґа в поклоні командирові УПА Тарасові Чупринці

Громадський Комітет для відзначення 20-річчя смерти сл. п. ген.-хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринки зложений з 50 українських організацій, товариств і установ міста Чикаґа приготовив Святочну Академію, яка відбулася 24-го травня. Громадський Комітет покликав Діловий Комітет для підготовки Святочної Академії. В склад Ділового Комітету ввійшли: інж. О. Голяш, голова, Б. Кашуба і мґр. М. Яшко, заступники, М. Гарасовська і М. Карачевський, секретарі та М. Лущак, скарбник. Членами Комітету були: інж. А. Артимович, мґр. І. Городиловська, мґр. О. Городиський, М. Дахнівський, д-р Р. Кобилецький, мґр. М. Косарчин, М. Куляс, інж. В. Левицький, проф. І. Михальцевич, д-р П. Надзікевич, мґр. В. Ничай, інж. Д. Пісецький, полк. І. Сіренко - Сірий, М. Сорока, І. Чура, і Т. Шпікула. Комітет видав програмку на 8 сторінок з портретом і життєписом Романа Шухевича - Чупринки. Старанням енергійного голови Ділового Комітету інж. С. Голяша, колишнього вояка УПА, Святочна Академія пройшла з повним успіхом.

В неділю, 24 травня в парафіяльній церкві св. Володимира і Ольги Службу Божу в намірені Українського Народу відслужив гість з Вінніпеґу о. крилошанин Семен Іжик, дияконував о. Лютослав Куссий, місцевий душпастир. Проповідь про 25-річчя мучеництва Української Католицької Церкви виголосив гість о. С. Іжик. Співав прекрасно парафіяльний хор під керуванням Романа Андрушка.

О годині 5-ій по полудні в авдиторії Школи Шопена відбулася Святочна Академія. Сцена була прикрашена портретом сл. п. командира УПА ген. Тараса Чупринки з написом „Слава Героям!" Академію відкрив вступним словом інж. С. Голяш. Молодіжні та комбатантські організації зі своїми прапорами віддали салют Поляглим Героям. Святочну доповідь виголосив о. крилошанин Семен Іжик, голова Відділу АБН у Вінніпеґу. В цій доповіді подав прелеґент життєпис Романа Шухевича, його боєві акції в УВО і ОУН та боротьбу УПА під керуванням ген. Тараса Чупринки від самих початків аж до геройської смерти, 5-го березня 1950 р. в головній кватирі в Білогорщі.

Три повстанські пісні: „Що ж то за прапор лопотить", „Гей степами" і „Вперед" виконав чоловічий хор „Прометей" при парафії св. Володимира і Ольги під керуванням Романа Андрушка. Олег Сацюк продеклямував вірш Ол. Зеретенченка „Повстанці". Симфонічна оркестра СУМА під керуванням М. Голіяна гарно виконала: „Король-пастир" Моцарта, „Брук грін світ", Гольста і „Військовий марш" Сен-Сена. Збірну деклямацію М. Вереса „Борцям-Героям" виконала молодь СУМА і Пласту.

Проємне враження зробив виступ мандолінової оркестри дітей СУМА, які виконали низку повстанських мелодій.

Голова Ділового Комітету інж. С. Голяш відчитав резолюції, в яких запротестовано проти того, що ЮНЕСКО визнало злочинця Леніна „гуманістом" з приводу 100-річчя його народин. Світ повинен визнати Шухевича - Чупринку найбільшим гуманістом, який під кличем „Свобода народам — свобода людині" боровся за визволення поневолених Москвою народів. Ці резолюції вислано до У Танта, генерального секретаря ОН в Ню Йорку.

Відспіванням „Ще не вмерла Україна" закінчено Святочну Академію.

Н. Н.

Пам'яті видатного українського ентомолога Л. А. Шелюжко

28-го серпня 1969 р. помер в Мюнхені один з найвидатніших українських ентомологів Лев Андрійович Шелюжко. Він справедливо вважався великим авторитетом в галузі лепідоптерології (науки про метеликів). Захоплення цією галуззю зоології почалося у нього ще з гімназійних років. Після закінчення університету св. Володимира в Києві він зосередив свою увагу на всебічному науковому вивченні метеликів України і всього світу. Єдиний син заможних батьків він мав змогу вкладати великі гроші на організацію величезної колекції метеликів. Другом і помічником йому в цьому був його батько — Андрій Іванович, агроном за освітою і також завзятий аматор метеликів. Колекція метеликів в Києві (Львівська ч. 45) складалася з більше як з двох тисяч спеціяльних ентомологічних шухляд. В кожній з них вміщалася велика кількість метеликів. Шухляди були розміщені в 56 шафах з дуба. Для збереження колекції в будинку Шелюжків була побудована величезна залізо-бетонна заля. При колекції існувала фахова бібліотека й ляборaторія для препарування метеликів. Метелики були розташовані за системою та за географічним принципом. Види, що належали до української фавни, були репрезентовані примірниками з різних місцевостей. Для поповнення колекції Л. А. їздив далеко поза межі України, збирав метеликів на Кавказі, Памірі й у Далекому Сході. Велася величезна кореспонденція з закордонними ентомологами, з якими провадився обмін представниками різних фавн. Крім питань систематики й біології Л. А. займався також практичною ентомологією — боротьбою зі шкідниками.

Після революції, коли було трудно й небезпечно зберігати вдома таку велику колекцію, Л. А. передав її до зоологічного музею Київського Університету. Там він і далі працював над обробкою нових матеріялів, а з 1939 року був призначений завідуючим лепідоптерологічним музеєм Київського Університету. В той же час він працював як фахівець ентомолог в багатьох установах в Києві (Цукротрест, Махорктрест).

При німцях колекція була вивезена до Берліну, а після закінчення її повернули до Києва.

Другою ділянкою, якою захоплювався Л. А., було вивчення й розведення екзотичних риб. Для цієї мети в міській садибі Шелюжків була побудована т. звана риборозводня — спеціяльний будинок, в якому вміщалися безліч великих і малих акваріюмів. Риборозводня стала науковим центром і приваблювала до себе багатьох аматорів акваріюмів. Після революції риборозводня була конфіскована (націоналізована), опалення було припинено, і екзотичні риби й рослини загинули. Згодом риборозводнею заволодів Водний Інститут, який наладив там вивчення й виведення річних пород риб-коропів, сомів і інш.

В 1943 році Л. А. виїхав до Німеччини. Тут йому допомогли попередні наукові наукові зв'язки, і він був запрошений до співробітництва як ентомолог до Zoologische Sammlung des Bayerischen Staates в Мюнхені. Він користався великим авторитетом, приймав участь в наукових експедиціях до Африки, запрошувався як консультант до інших музеїв.

Перу Л. А. належать за далеко неповним списком 93 наукові праці, надруковані в ентомологічних, зоологічних і біологічних журналах в Києві, Петербурзі, Ленінграді, Ризі, Берліні, Дрездені, Франкфурті, Мюнхені, Відні, Лондоні й Парижі.

Лев Андрійович був талановитим дослідником природи і чудовим товаришем, який охоче допомагав, коли треба було організувати спільне наукове дослідження. З цією рисою його характеру я зустрінувся, коли доля закинула мене з родиною до Еспанії. Мені було доручено винайти спосіб продукції насіння цукрового буряка. За три роки Еспанія вже мала велику кількість насіння власної продукції. Крім цієї офіційної роботи, я продовжив вивчення фавни комах, що запилюють квіти цукрового буряка. Це дослідження я почав ще на Україні. Для відзначення комах потрібні були ентомологи-фахівці різних відділів комах. В Еспанії не вистачало відповідних фахівців. Я звернувся до Лева Андрійовича, з яким мене в'язали спогади гімназійних і студентських років. Ми обидва закінчили Київську І гімназію й природничий факультет університету св. Володимира. Він використав свої зв'язки з ентомологами різних країн і притягнув їх до співпраці. Ентомологи з охотою й з захопленням визначали (безкоштовно) представників еспанської ентомофавни. Таким чином був організований своєрідний інтернаціональний ентомологічний інститут. Наслідки цієї колективної праці були надруковані в Бюлетені Есвариства, 1950 року, ч. 3. 91-124 і в Анналах УВАН 1955 ч. 3 (13), стор. 995-1001.

Директор Зоологічної Колекції Баварської Держави в Мюнхені — д-р В. Форстер, в листі до мене, так відгукнувся на смерть Лева Андрійовича Шелюжка: „Несподівання смерть нашого Л. А. Шелюжка глибоко нас вразила і була важким ударом для нашого Інституту, бо його, як визначного фахівця, немає кому заступити".

О. Архімович

В 52-гу річницю відновлення Гетьманської Української Держави

В неділю, 24 травня відсвяткувала українська громада Нюарку - Ірвінґтону й околиці 52-гу річницю відновви традиційної Української Держави гетьманом Павлом Скоропадським, що сталося в Києві 29-го квітня 1918 р.

Того дня о год. 12-ій вполудне Вис. Преподобний о. протопресвітер Артемій Селепина в церкві св. Тройці в Ірвінґтоні при численній приявності делеґатів наших Установ, парохіян і прихильників Гетьманського Руху, очоленого Її Світлістю Гетьманівною Єлисаветою, виголосив патріотичну проповідь і відправив Молебен з многоліттям для церковних властей, Її світлости Гетьманівни Єлисавети і Українського Народу. Відспівано „вічную пам'ять" Гетьманові Павлові Скоропадському, який 25 літ тому помер поранений під час бомбового налету в Німеччині, 26-го квітня 1945 р.

Церковні відправи звеличав хор проф. С. Вожаківського.

Опісля зібрались усі в залі цієї ж Церкви на Святочні Сходини.

По відігранню на фортепіяні пані Іриною Небелюк американського гимну і привітанню приявних головою Української Гетьманської Організації в Нюарку, молода піяністка п-на Ірка Пелех відіграла на фортепіяні з надхненням і бравурою Ревуцького „Прелюд" і Фоменка „Поему Карпат", за що вся заля винагородила її довготривалими оплесками.

Повчаючу доповідь на історичнім тлі про віднову традиційної Української Держави в дні 29-го квітня 1918 р. і заслуги гетьмана Павла Скоропадського для українського народу, що взяв на себе весь тягар вивести Україну з тодішнього хаосу на вершину її державности, виголосив д-р Богдан Коваль.

По доповіді виступив наш славний бандурист проф. Роман Левицький і відспівав при бандурі пісню свого, власного укладу, на слова Олеся „Рута" і народну пісню „Думу про Морозенка".

Велику несподіванку для численно зібраних на тих Святочних Сходинах зробила п-ні Дарія Зелик своєю прекрасною деклямацією вірша Спиридона Черкасенка п. т. „Гетьман"

В другій частині свого мистецького виступу проф. Роман Левицький відспівав при бандурі „Арію Сірка", муз. К. Стеценка і „Два кольори", муз. О. Білана, а щоб якось відв'язатися від розінтузіязмованої публіки і утишити довгі, грімкі оплески, заграв на бандурі і відспівав, як наддаток, пісню муз. І. Шамо „Не шуми, калинонько".

Святочні Сходини закінчено співом українського національного гимну.

Інж. Любомир Савойка

Вінніпеґ пам'яті О. Лятуринської

Заходами Вінніпезької Групи „Слова" — Об'єднання Українських Письменників відбулося 10-го липня в долішній залі „Дому Науки" УВАН у Вінніпезі Жалобне Зібрання, присвячене пам'яті Оксани Лятуринської, поетки й скульпторки.

Зібрання відкрив і проводив ним проф. М. Боровський. Після вставання з місць і вшанування її пам'яті однохвилинною мовчанкою панна Оленка Неґрич відчитала улюблений вірш Лятуринської — „Веснівку" і Маркіяна Шашкевича. Доповідь про життя і творчість Оксани Лятуринської — „останньої представниці т. зв. Празької школи" в українській літературі виголосила д-р Марина Антонович - Рудницька, переплітаючи її власними спогадами, читанням деяких віршів Лятуринської та ілюструючи її виданнями творів поетки та автентичними мистецькими писанками, що, побіч книжок і рукописів, були включені в меморіяльну виставку з цього приводу. Увесь прихід із цього зібрання рішено передати на побудову нагробного пам'ятника Лятуринській у Бавнд Бруку, і для цього відкрито окреме конто в Кредитівці Північного Вінніпеґу, для тих, хто не зміг скласти свою пожертву під час зібрання. (ОУПС)

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ У ТОРОНТІ

Торонто. — Вже закінчено будову великого, модерного дому для старших українських людей у Торонті. Офіційне відкриття відбудеться в кінці 1970 року. На будівельний фонд Українського Дому для Старших зібрано до цього часу 108 тис. дол. Головою Управи будови дому є п-і Євгенія Пастернакова.

ДАЛЕКИМИ ДОРОГАМИ ЗАХІДНЬОЇ КАНАДИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

УНС вже другий рік підряд уводить у програму Фестивалю свій „Союзовий День", в якому відбувається Архиєрейська Служба Божа у першій церковці, яка була збудована нашими піонерами вже біля 75 років і у якій першу Службу Божу відправив редактор „Свободи" о. Н. Дмитрів. Службу Божу правив Митрополит Канади, Високопреосвященний Кир Максим у сослуженні численного духовенства, а опісля правили свої Богослуження православні священики і проводили молитви протестанти (євангелики). Участь у цьогорічних відправах була дуже велика, разом з нашою молоддю. Союзовим спільним обідом, в якому беруть участь духовні і світські запрошені, кінчився наш союзовий день.

У Фестивалі всі головні урядники з Канади брали участь і мали певні свої завдання. Окрім цього, всі використовують кожну нагоду, щоб обговорити цілий ряд справ, що відносяться до нашої організації.

Кінчився Фестиваль. Час біжить, три рухливих дні, бігання й рух за нами. Давфин стає немов сплячим. Тихо, на вулиці нікого! По тяжких трудах, милий відпочинок. Але чи мають відпочинок союзові діячі? Сенатор і Гол. Предсідник мають відвідати ще Вінніпеґ, Тондербей і Судбури. Я залишаюся ще на короткий час у Давфині для проведення організаційної праці. З нашим секретарем п. Процюком успішно відвідуємо кілька наших родин і збільшуємо число членів нашого відділу. Багато часу немає, бо і п. Процюк вибирається на свої вакації, і мені час вже заглянути додому.

Малим, 6-особовим літаком, вибираюсь до Вінніпеґу. Тут знов „на почеканні" зв'язуюся з головним контролером п. мґр. І. Геврником, з Централею КУК, а в ній із сенатором Юзиком і Гол. Предсідником. Звітую їм про успіхи у Давфині та взагалі за цілу проведену за цей час працю. Виходить, що вони і я вдоволені, а рівночасно ми переконані, що вдоволений цілий УНС, а зокрема напевно вдоволені ті, яких на протязі часу відвідано. Бо посвята часу, скільки труду й праці у вакаційні гарячі дні, у яких проміряно скільки тисяч миль дороги, відвідано скільки громад, переведено скільки розмов, дано скільки відповідей на так важливі і цікаві питання, чим напевно зроблено дуже-дуже багато для нас всіх, для нашої української справи.

Підкреслюю ще раз, що була це гарна, наскрізь позитивна і вдала думка таких відвідин, за яку належиться признання й подяка. Віримо, що кинуті слова та пророблена праця увінчаються дальшим, ще кращим успіхом для добра нашої спільноти в Канаді та принесуть також велику користь для цілого нашого українського народу, який в обставинах тяжкого поневолення бореться і змагається за кращу будучність.

Участь у Давфинському Національному Фестивалі брали головні урядники УНС: п. м.р. Іван Геврик з Вінніпеґу, п. Д. Попадинець з Монтреалю, ну і я та дир. Б. Зорич, який також був організатором деяких зустрічей з Сенатором і Гол. Предсідником на Заході Канади.

„ПІДЛІТОК В ОКЕАНІ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

А Павлік Морозов? Цього символа чорної зради, цього маленького морального монстра, що, палаючи любов'ю до комсомолу, видав на розстріл свого рідного батька, і досі формально не усунули з арсеналу совєтської педагогіки. Його лицемірно замовчують тепер совєтські виховники.

Совєтська молодь, як молодь кожної в світі країни, надзвичайно чутлива до справ, що їх відважуються тепер порушувати — хоч би й на цьому панелі — совєтські партійні виховники-чиновники із спустошеними душами, без будь - якої ідеології. А цим виховникам, зв'язаним догмами совєтської псевдорелігії, нічого іншого не залишається, як сідати на заїжджуного коника і запевняти себе й інших, що совєтські школярі „працюють відмінно, всі задоволені, і ми, педагоги, теж". Що „влітку старшоклясники виїжджають працювати в колгоспи". Що потрібно тільки посилити вплив комуністичної ідеології, вплив комсомолу — і все буде гаразд.

А проте, навіть старанно підібрані учасники комсомольського панелю — всупереч відомим традиціям, що так старанно зберігаються від часів Сталіна — не виявили однозгідности. І цього вже не може приховувати навіть офіціоз комсомолу.

В. С-ко

СОВЄТСЬКА „ЛУНА 16" БУЛА дешевшою і безпечнішою, ані ж американські космічні кораблі „Аполло", що летіли на Місяць — твердить член совєтської Академії Наук Борис Равшенбах. Він заповідає, що Совєти зосередять свої космічні досліди на штучні сателіти без людської залоги, бо це дешевше й безпечніше.

Українки взяли участь у XXII Світовому Конґресі Міжнародного Жіночого Союзу

(Закінчення зі стор. 1-ої)

факт, що коли в Австралії введено закон про зрівняння платень, то з того закону вилучено багато робіт, що їх традиційно виконують жінки; за таку роботу платять багато менше, дарма, що її вартість та відповідальність за неї є велика. Делеґатки домагалися введення у життя постанов Міжнародного Бюра Праці при ОН, згідно з якою за працю рівної вартости належиться рівновартісна винагорода.

Родинне та подружне життя та зв'язані з ним проблеми правного порядку були теж предметом нарад — разом із цим багато говорилося про перенаселення, пляну вання родини та особисту відповідальність батьків за розумне і щасливе родинне життя.

Однією із найважливіших резолюцій, яку схвалив Конґрес, була резолюція, яка доручила жінкам домагатися від урядів своїх держав ратифікації та введення у життя постанов Об'єднаних Націй проти ґеноциду, постанов проти расової дискримінації та постанов у обороні цивільних та культурних прав людини. Конґрес суворо засудив усякі форми невільництва. Конґрес доручив жін. організаціям подбати про якнайкращі взаємовідносини поміж окремими народами, шанувати та відноситися зі зрозумінням до культурних надбань національних груп, які живуть у межах їхніх держав.

Зібране на Конґресі жіноцтво брало жваву участь у пленарних дискусіях а також у дискусіях в окремих комісіях: Міжнародного Порозуміння, та Комісіях економічних, цивільних, соціяльних, та політичних прав жінки. Українські делеґатки не залишилися позаду та по змозі брали активну участь в нарадах цих комісій. Це не було легко з огляду на велику кількість делеґатів та протоколярні обмеження. Наради закінчилися вибором нової голови і управи. Головою Міжнародного Жіночого Союзу, вперше по 15 роках, стала европейка п. Едіт Анреп, шведка.

XXII Конґрес Союзу був одним із дуже активних Конґресів. Наради починалися о год. 9 рано, кінчалися о год 6 вечора. Вечірні години були заповнені окремими програмами (найбільш цікавий панель був влаштований Групою Молодих) та офіційними прийняттями. До розваг Конґресу треба зарахувати цілоденну прогульку кораблем по Райні та відвідини відомої туристичної місцевости Льореляй, а також запрошення делеґаток до німецьких приватних домів. Тут слід згадати, що кожна господиня підготувала розвагу для своїх гостей: це був або якийсь спеціяльний показ влаштування мешкання, або спеціяльна страва, мистецький домашній концерт чи такий же попис „молодих талантів" — дітей господині.

Урочистий обід влаштований патронкою Конґресу — дружиною Президента Німецької Федеральної Республіки Гільдою Гайнеманн, на який були запрошені виключно голови делеґацій, у тому числі й українська делеґатка, а опісля бенкет влаштований Міжнародним Жіночим Союзом для усіх делеґаток, закінчили Конґрес. Наступний Конґрес у 1973 р. відбудеться, правдоподібно в Ню Делі, в Індії.

На Союзівці відбувся З'їзд Бойківщини

(Закінчення з 1-ої ст.)

двигаючи потребу створення Союзу пограничних земель, загарбаних ворогами.

Дир. Степан Спринський прочитав привіт від Кардинала Й. Сліпого, Митр. Кир Амврозія і ін. та привітав З'їзд від УККА, „Провидіння" і „Самопомочі". Ред. І. Дурбак вітав від Комісії Реґ. Дослідів НТШ, СУЖА і Гол. Комітету Теребовлян, д-р М. Ценко від Ради Представників Реґ. Комітетів і Комітету Стрийщини, інж. В. Осередчук від Комітету Дрогобиччини та О. Янкевич від Комітету Тернопільщини. Відчитано привіти від Гуцульської Ради, Комітету Яворівщини, редакції „Лемківські Вісті", Комітету Бойківщини з Едмонтону та багатьох осіб.

Мистецькою програмою кермував Яр. Климовський. Троє дівчаток продеклямувало поему про Бойківщину. Діти Федора Стубана з Турчанщини: Степан, Сузанна і Ліда, у стилевих бойківських строях, виконали 3 бойківські танки, пані і пан Осередчуки на гавайських ґітарах виконали в'язанку українських пісень, а Ольга Осередчук під супровід свого чоловіка відспівала пісні: „Крилець" і „Нагадай мені бандуро". Проф. Р. Левицький — наш відомий бандурист — відспівав: „Марш куреня Бойків", „Осінь" і „Два кольори". Пані І. Язичинська виголосила монолог про мандрівку в Україну.

По закінченні мистецької програми проф. Ол. Татомир зложив подяку гостям за численну участь а мистцям за їхні виступи, а о. д-р І. Грабець закінчив бенкет молитвою. В бенкеті взяло участь 279 осіб. Опісля відбулася забава з танцями при оркестрі „Союзівки" під проводом Ірини Біскуп. В часі забави вибрано на королеву Бойківщини Рому Лазор (Канада), а її княгинями Христину Ганас і Галину Утриско.

В неділю 27 вересня, о. проф. С. Дашо, відправив Службу Божу та виголосив зворушливу проповідь. На закінчення З'їзду зроблено спільну знимку.

Еґню засуджує звіт Комісії в справі студентських заворушень

Сіюкс Фоллс, Південна Дакота. — Віце - президент Еґню гостро виступив проти Президентської Комісії в справі заворушень на студентських кемпусах, закидаючи їй те, що вона робить жертвенним козлом Президента ЗСА і уважає, що Президент потрібний до того, щоб своїм моральним авторитетом об'єднав нарід. Еґню казав, що як ЗСА не є поліцистом світу, так і президент ЗСА не може сповняти тієї ролі, що мають виконати поліцисти на студентських кемпусах. Віце-президент промовляв до 1.100 республіканців, які ентузіястично його оплескували. Промову віце-президента надавали через телевізію в чотирьох стейтах. Еґню твердив, що звіт Комісії, виданий 26-го вересня, „неточний, двозначний і суперечний", і тому не мають вартости ті рекомендації, що їх пропонується у звіті цієї комісії.

КОМІСІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ДЛЯ СПРАВ НАРКОТИКІВ ОТРИМАЛА від американського Уряду вимогу, щоб боротьбу проти наркотиків поведено на широку міжнародну мірку всіма засобами Об'єднаних Націй, бо ЗСА не всилі перевести її без допомоги збоку всіх інших членських держав ОН. Директор американського державного Бюра наркотиків Джан І. Інгерсолл заявив, що масове перепачковування наркотиків до ЗСА спричинило те, що коли 10 років тому було в ЗСА 60.000 наркоманів, то тепер є їх трикратно більше.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 4-го ЖОВТНЯ 1970 р.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Збори Т-ва Укр. Січ — 39 Відд., о год. 3-ій по пол., в малій залі УНДому. Збирання чл. вкладок: субота, 7-10 год. веч., неділя, 12-3 год. по полудні. В суботу, 3 жовтня ц. р. о год. 3-ій по пол. відбудуться Організаційні Наради Сиракюзько - Ютицької Округи з присутністю гол. предс. УНС п. Йосипа Лисогора і гол. радного Володимира Запаранюка. Проситься чл. прибути. — Управа.

ТАЗАН, Ч. 6439. Момбай продовжує лікування Наомі

Рішення медсестри Наомі стати пацієнткою лікуючого мужа Момба, розлючує доктора Домініі.

Заклик від мене через негайне радіо сотника Дикого Кота покладе край глупоті медсестри Наомі!

Я напитала собі клопоту з доктором Домініі, Тарзане! Кожна радіо-вістка від нього має на латунській базі в Момбузі найвищий авторитет!

Тепер ми позбулися малого чоловіка, маємо спокій, Тарзане, для другого ліку. Скажи своїй жінці, щоб вона не боялася!